

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi verotusmenettelystä annetun lain ja hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi verotusmenettelystä annettua lakia ja hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annettua lakia.

Muutoksella pantaisiin täytäntöön eräät määräykset niissä tiedonvaihtoa veroasioissa koskevissa muutospöytäkirjoissa, jotka Euroopan unioni on tehnyt Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa. Pöytäkirjoilla on muutettu eräitä Euroopan unionin ja näiden valtioiden välisiä veroalan tietojenvaihtoa koskevia sopimuksia sisällyttämällä niihin finanssilititietoja koskevaa automaattista tietojenvaihtoa koskevat määräykset. Kyseiset määräykset edellyttävät Verohallintoa ja suomalaisia raportoivia finanssilaitoksia koskevia säännöksiä.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan syksyllä 2017.

PERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Suomen tekemät verotusta koskevat sopimukset Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa

Suomella on Andorran, Liechtensteinin, Monacon ja San Marinon kanssa voimassa sopimukset veroasioita koskevasta tietojenvaihdosta eli ns. TIEA-sopimukset (SopS 16/2011, 53/2012, 114/2010 ja 60/2010). Ne koskevat pyyntöön perustuvaa tietojenvaihtoa.

Suomen ja Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin välillä sovelletaan myös EU:n 15 päivänä marraskuuta 2004 (Andorra), 7 päivänä joulukuuta 2004 (Liechtenstein, Monaco ja San Marino) ja 26 päivänä lokakuuta 2004 (Sveitsi) kanssa tekemiä sopimuksia säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädetyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä (2004/828/EY, 2005/353/EY, 2005/347/EY, 2004/903/EY ja 2004/911/EY). Sopimuksissa nämä viisi valtiota sitoutuvat ylläpitämään korkotulosta lähdeveron ja jakamaan sen tuoton tosiasiallisen edunsaajan asuinjäsenvaltion kanssa. Tietojenvaihto perustuu pyyntöön. EU-Sveitsi-sopimuksen 15 artikla vaivauttaa jäsenvaltiosta Sveitsiin ja sieltä jäsenvaltioon maksetun osingon, koron ja rojaltin lähdeverosta eräin edellytyksin.

Suomen ja Sveitsin välillä on voimassa Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) malliverosopimukseen perustuva tuloverosopimus (SopS 90/1993, 92/2006, 122/2010 ja 14/2013). Sopimuksen mukainen tietojenvaihto on malliverosopimuksen 26 artiklan viimeisimpään versioon perustuvaa pyyntöperusteista tietojenvaihtoa.

1.2 Finanssitilitietoja koskeva kansainvälinen automaattinen tietojenvaihto

Suomen ja Amerikan yhdysvaltain välillä on voimassa verosäännösten kansainvälisen noudattamisen parantamiseksi ja FATCA:n toteuttamiseksi tehty sopimus (SopS 25/2015, lait 154 ja 155/2015), joka koskee automaattista tietojenvaihtoa finanssilaitosten pitämistä finanssitileistä.

OECD julkaisi helmikuussa 2014 yhteisen ja yleisesti hyväksytyksi kansainväliseksi standardiksi muodostuneen raportointistandardin (Common Reporting Standard, CRS), joka pitkälti perustuu FATCAan ja koskee samanlaista automaattista tietojenvaihtoa finanssitileistä. Suomi sitoutui 29 päivänä lokakuuta 2014 monenkeskiseen tällaista tietojenvaihtoa koskevaan toimivaltaisten viranomaisten väliseen sopimukseen (laki 226/2016 ja SopS 62/2015).

Neuvoston direktiivi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla (2011/16/EU) eli virka-apudirektiivi on siihen direktiivillä 2014/107/EU tehdyn vuoden 2016 alusta alkaen sovelletun muutoksen jälkeen velvoittanut jäsenvaltiot soveltamaan EU:n vähäiseltä osin modifioimaa CRS-standardia ja vaihtamaan keskenään automaattisesti tietoja finanssitileistä (lait 1703—1706/2015).

Suomella on lähes 80 valtion kanssa voimassa OECD:n malliverosopimuksen mukainen tuloverosopimus, joka sisältää myös automaattisen tietojenvaihdon mahdollistavan artiklan. Sopimuksen mukaiset toimivaltaiset viranomaiset voisivat sopia tämän artiklan tarkemmasta soveltamisesta eli myös automaattisesta tietojenvaihdosta. Suomella on verosopimuksen nojalla tehdyt keskinäiset sopimukset tietojenvaihdosta Italian, Latvian (SopS 56/2003), Liettuan (SopS 35/2003), Puolan (SopS 36/2004) ja Viron (SopS 37/2004) kanssa. Kansainvälisestä au-

tomaattisesta tietojenvaihdosta on sovittu myös Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (SopS 37/1991) nojalla. Suomi on lisäksi tehnyt verotusta koskevien tietojenvaihdosta yli 40 (ns. TIEA-) sopimusta, joissa määrätään pyynnöstä tapahtuvasta tietojenvaihdosta ja jotka eivät ilman sopimuksen muuttamista mahdollista automaattista tietojenvaihtoa. Finanssitilitietoja koskeva automaattinen tietojenvaihto perustuu yksinomaan FATCA-sopimukseen, CRS-standardiin ja virka-apudirektiiviin, joten näillä sopimuksilla ei ole juurikaan merkitystä tässä tietojenvaihdossa.

Suomella ei ole erillistä verotusalan kansainvälistä hallinnollista yhteistyötä sääntelevää lakia.

2 EU:n Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa tekemät muutospöytäkirjat

Pöytäkirjojen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 115 artikla (joka vastaa sopimusten oikeusperustana ollutta aiemman EY-sopimuksen 94 artiklaa) yhdessä sen 218 artiklan (joka vastaa aiemman EY-sopimuksen 300 artiklaa) 6 kohdan b alakohdan ja 8 kohdan toisen alakohdan kanssa. Pöytäkirjojen sopimuspuolina ovat EU ja kyseinen valtio.

2.1 Pöytäkirjojen sisältö

Pöytäkirjat muuttavat säästödirektiivissä säädettyjä toimenpiteitä vastaavista toimenpiteistä tehtyjen sopimusten nimet (1 artikla:-sopimus finanssitilitietojen vaihdosta kansainvälisten verosääntöjen noudattamisen parantamiseksi; EU-Monaco-sopimuksessa viittaus OECD:n laatimaan CRS-standardiin) ja korvaavat 1—22 artiklan uusilla 1—11 artiklalla, jotka koskevat määritelmiä (1 artikla), automaattista tietojenvaihtoa raportoitavista finanssitileistä (2 artikla), vaihdon ajankohtaa ja toteutustapaa (3 artikla), noudattamis- ja valvontayhteistyötä (4 artikla), salassapitoa ja tietosuojaa (6 artikla), neuvotteluja ja sopimuksen soveltamisen keskeyttämistä, muutoksia, irtisanomista ja alueellista soveltamisalaa (7—11 artikla).

EU-Sveitsi-pöytäkirjan 9 artikla (alkuperäisen sopimuksen 15 artikla) vapauttaa yritysten välisen osingon, koron ja rojaltin lähdeverosta eräin ehdoin.

Artikla 5 koskee OECD:n malliverosopimuksen 26 artiklaa vastaavaa pyyntöperusteista tietojenvaihtoa. EU-Liechtenstein-, -Monaco- ja -San Marino-pöytäkirjojen 6 artiklan (Luottamuksellisuus ja henkilötietojen suoja) 1 kohdan toisen alakohdan mukaan jäsenvaltion on 5 artiklan asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi rajoitettava direktiivin 95/46/EY 10 artiklassa, 11 artiklan 1 kohdassa sekä 12 ja 21 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisala siihen, mikä on tarpeen kyseisen direktiivin 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen etujen suojaamiseksi (henkilötietolaki, 523/1999). Jäsenvaltion on myös varmistettava, että 1) raportoiva finanssilaitos ilmoittaa raportoitavalle luonnolliselle henkilölle häntä koskevien tietojen keräämisestä ja siirtämisestä sopimuksen mukaan, 2) antaa tälle henkilölle tietyssä ajassa tietyt tiedot (kolmas ja neljäs alakohta), ja että 3) tällaiselle henkilölle ilmoitetaan hänen tietoihinsa kohdistuvasta tietoturvaloukkauksesta, jos se todennäköisesti vaikuttaa haitallisesti hänen henkilötietojensa tai yksityisyytensä suojaan (viides alakohta). Lisäksi 2 kohdan mukaan tietoja saa säilyttää vain ajan, joka on tarpeen sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja rekisterinpitäjän kansallisia vanhentumissääntöjä noudattaen. Edellä 1—3 kohdassa luetellut ja pöytäkirjojen 6 artiklan 2 kohdassa mainitut velvoitteet on otettu huomioon hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 2015 annetulla (1703/2015) lailla, 5 a §:n 3—5 kohdassa finanssilaitos-

ten ja 5 b §:n 2 kohdassa toimivaltaisen viranomaisen osalta. Muutoin eli kaikkien valtioiden osalta 6 artikla koskee salassapitoa, toimivaltaisen viranomaisen velvoitetta ilmoittaa sen rikkomisesta, suojakeinojen pettämisestä ja näistä mahdollisesti määräytyistä seuraamuksista ja korjaustoimista, tietojen sallitusta käyttäjäpiiristä ja käyttötarkoituksesta, mahdollisuudesta käyttää tietoja muihin tarkoituksiin ja välittää niitä kolmannelle lainkäyttöalueelle.

Artikla 5 mukaista pyyntöperusteista tiedonvaihtoa koskevat myös EU-Andorra, -Monaco ja -Sveitsi-pöytäkirjan 3 artiklaan sisältyvät sopimusta täydentävät pöytäkirjat. Aiheena ovat velvollisuus käyttää ensin omat säännönmukaiset tietolähteet ennen tietojen pyytämistä toiselta valtiolta, pyynnön minimisisältö, tietojen arveltu merkityksellisyys suhteessa tietojen "urkinnaan", spontaanin tiedonvaihdon poissulkeminen ja pyynnön vastaanottajavaltion hallinnollisten menettelysääntöjen soveltaminen edelleen veronmaksajien oikeuksien osalta.

Pöytäkirjat korvaavat sopimusten I ja II liitteen I—III liitteellä. Liite I sisältää virka-apudirektiivin finanssilitietoja koskevia tietojenvaihto- ja huolellisuussääntöjä (ja CRS:ää) lähes kaikilta osin vastaavat määräykset. Sen I jakson (Yleiset raportointivaatimukset) A kohdan perusteella suomalaisen raportoivan finanssilaitoksen on raportoitava toimivaltaiselle viranomaiselle eli Verohallinnolle kohdassa mainitut tiedot laitoksessa olevista raportoitavista finanssibileistä. Liitteen I II—VIII jakso sisältävät yksityiskohtaiset määräykset huolellisuusmenettelyjen soveltamisesta, liite II täydentävät määräykset ja liite III tai IV luettelon toimivaltaisista viranomaisista.

EU-Monaco- ja -San Marino-pöytäkirjojen liite III koskee sopimuksen mukaiseen tietojen keräämiseen ja vaihtamiseen liittyviä tietosuojaan lisätakeita, joiden aiheina ovat määritelmät (1 kohta), syrjäintäkielto (2, 3 ja 6 kohta), tietojen tarkoituksenmukaisuus, merkityksellisyys ja oikeasuhtaisuus sopimusten tavoitteiden kannalta (3 kohta), oikeus saada pääsy tietoihin sekä oikeus tietojen saamiseen, oikaisemiseen ja poistamiseen (4 kohta), muutoksenhakuoikeus (kohta 5), tietojen siirtäminen kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille (kohta 7), tietoturva ja tietojen eheys (kohta 8), seuraamukset ja valvonta (kohdat 9 ja 10).

Pöytäkirjojen lopussa ovat sopimuspuolten julistukset (mm. OECD-asiakirjojen käyttö tulkin-talähteenä ja eräiden maiden ilmoitus komissiolle siitä, ettei tietoja vaihdeta laittomasti saatuihin tietoihin perustuvan pyynnön yhteydessä).

2.2 Erityiset määräykset

Jäsenvaltio voi sallia finanssilaitosten käyttää palveluntarjoajia tietojenvaihto- ja huolellisuusvelvoitteiden täyttämiseksi ja soveltaa uusia tai suuriarvoisia tilejä koskevaa huolellisuusmenettelyä muihin tileihin (pöytäkirjan liitteen I II jakso yleiset huolellisuusvaatimukset, D ja E kohta). Jäsenvaltiolla on myös oltava mahdollisuus sallia poikkeuksia, jotka koskevat osuuksia eräistä ryhmävakuutus- tai elinkorkosopimuksista (VII jakson B kohdan toinen neljäs kohta; EU-Liechtenstein-pöytäkirjassa finanssilaitokselle on annettu oikeus tähän), ilmauksen aiempi tili laajentamista tarkoittamaan milloin tahansa avattua tiliä (VIII jakson C kohdan 9 alakohdan b alakohta; mahdollisuudesta ei määrätä EU-Liechtenstein-sopimuksessa), yksikön määrittelyä toisen yksikön lähiyksiköksi (VIII jakson E kohdan 4 kohdan ensimmäinen kohta; mahdollisuudesta ei määrätä Liechtenstein-, Monaco- ja -San Marino-pöytäkirjoissa) ja tilinhaltijaluokitusten käyttöä asiakirjanäyttönä (VIII jakson E kohdan 6 kohdan toinen kohta; EU-Liechtenstein-pöytäkirjassa on annettu oikeus tällaiseen käyttöön).

Pöytäkirjojen I liitteen IX jakson (Tehokas täytäntöönpano) 1—5 kohdan mukaan jäsenvaltion on otettava käyttöön säännöt ja hallinnolliset menettelyt varmistamaan tietojenvaihto- ja huo-

lollisuusmenettelyjen tehokas täytäntöönpano ja noudattaminen. Ne koskevat tietojenvaihto- ja huolellisuusmenettelyjen kiertämiseen tähtäävien käytäntöjen käyttöönoton estämistä, kirjanpitovelvollisuutta toteutetuista toimista ja todisteista menettelyjen käytöstä ja toimien toteuttamisesta tietojen saamiseksi, menettelyjä tiedonvaihto- ja huolellisuusmenettelyjen noudattamisen tarkistamiseksi, raportoivaan finanssilaitokseen kohdistuvaa seurantaa, jos raportoidaan dokumentoimattomia tilejä, eräiden veron välttämiseen liittyvien riskien seurantaa ja tehokkaita täytäntöönpanosäännöksiä sen varalta, että sääntöjä ei noudateta. Velvoitteet ovat samat kuin virka-apudirektiivissä, jonka osalta ne on toteutettu lain 1703/2015 5 a §:n 1 ja 3—5 kohdassa finanssilaitosten osalta, 5 b §:n 3 kohdassa toimivaltaisen viranomaisen osalta sekä 5 c §:ssä tietojenvaihto- ja huolellisuusmenettelyjen kiertämiseen tähtäävien käytäntöjen käyttöönoton estämisen osalta.

3 Ehdotetut muutokset

3.1 Laki verotusmenettelystä

17 d §. *Euroopan unionin Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa tekemät finanssilitietojen vaihtoa koskevat sopimukset.* Jonkin sopimuksen soveltamisaan kuuluva suomalainen raportoiva finanssilaitos katsottaisiin verotusmenettelylakia sovellettaessa tiedonantovelvolliseksi, jolloin siihen sovellettaisiin tiedonantovelvollisia suomalaisia raportoivia finanssilaitoksia koskevia säännöksiä, kuten laiminlyöntimaksua koskevaa 22 a §:ää ja 65 a §:ää, joka koskee muutoksenhakua eräisiin Verohallinnon päätöksiin. Verohallinto voisi antaa raportoiville finanssilaitoksille ohjeita sopimusten soveltamisesta.

3.2 Laki hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta

5 d §. *Finanssilitietojen raportointi sovellettaessa Euroopan unionin Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa finanssilitietojen vaihdosta tekemiä sopimuksia.* Lakiin lisättäisiin 5 d §, jonka mukaan 5 a—5 c §:n määräyksiä on noudatettava myös sovellettaessa niitä sopimuksia, jotka EU on tehnyt Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa finanssilitietojen automaattisesta vaihdosta kansainvälisten vero- sääntöjen noudattamisen parantamiseksi.

4 Esityksen vaikutukset

Esityksen seurauksena Verohallinto saisi toimivallan antaa lisämääräyksiä eräiden näiden pöytäkirjojen soveltamista koskevien kysymysten osalta.

Pöytäkirjat velvoittavat suomalaiset finanssilaitokset raportoimaan ja Verohallinnon vaihtamaan tietoja suomalaisten finanssilaitosten pitämistä raportoitavista tileistä näiden valtioiden osalta.

Raportoitavien tietojen määrä kasvaa. Niitä ovat tilisaldo tai -arvo, käteis- tai takaisinostoarvo, koron ja osingon bruttomäärä, tilillä pidetyistä varoista syntyneen muun tulon bruttomäärä, finanssivarojen myynnistä tai lunastuksesta tilille maksettu tai hyvitetty bruttotulo raportointijaksolta ja tilille tämän jakson aikana suoritetun tai hyvitetyn koron bruttomäärä. Tietojenvaihto laajenee myös käsittämään uusia tulolajeja (osinko ja luovutusvoitto), joten tietojenvaihto paranee merkittävästi.

EY:n ja Sveitsin välisen säästödirektiiviin perustuvan sopimuksen mukaan Suomesta Sveitsiin ja sieltä Suomeen maksetut osinko-, korko- ja rojaltitulo ovat olleet lähdeverovapaat, jos emoyhtiöllä on – osingon osalta – ollut välittömässä omistuksessa vähintään kaksi vuotta ainakin 25 prosenttia tytäryhtiön pääomasta tai – koron ja rojaltin osalta – toisiinsa etuyhteydessä olevien yritysten tai niiden kiinteiden toimipaikkojen välillä on vallinnut samanlainen suhde. Nämä verovapaudet säilyvät, mutta niiden merkitys on edelleen vähäinen, koska korko ja rojalti ovat aina lähdeverovapaat Suomen ja Sveitsin välisen verosopimuksen perusteella, ja osinko on lähdeverovapaa, jos emoyhtiö välittömästi omistaa osingonmaksajayhtiön pääomasta vähintään 10 prosenttia, joten osuus on alempi eikä omistukselle ole minimiaikaa. Suomi-Sveitsi-tuloverosopimuksen tietojenvaihtoartiklan perusteella maat ovat pyynnön perusteella velvolliset vaihtamaan tietoja, jotka ovat ennalta katsoen olennaisia eli kyseessä on OECD:n malliverosopimuksen 26 artiklan mukainen standardi. Tähtäkään osin pöytäkirja ei juuri muuta nykytilaa, kun se perustuu samaan standardiin.

Muiden neljän valtion kanssa Suomella ei ole tuloverosopimuksia. Suomen TIEA-sopimukset näiden maiden kanssa mahdollistavat OECD:n standardia vastaavan pyyntöperusteisen tietojenvaihdon, joten tältä osin muutospöytäkirjoilla vain sisällytetään sama standardi, joidenkin valtioiden osalta tarkennettuna, myös näihin alun perin säästödirektiiviin perustuneisiin sopimuksiin.

Taloudelliset vaikutukset riippuvat siitä, tuleeko tietojenvaihdossa esille tuloa, joka on jäänyt verottamatta Suomessa. Tästä ei ole mahdollista esittää arvioita.

5 Esityksen valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Neuvotteluja CRS:ään perustuvista muutospöytäkirjoista (jäljempänä myös "pöytäkirja") säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetussa neuvoston direktiivissä 2003/48/EY säädetyistä toimenpiteistä vastaavia toimenpiteitä koskeviin Euroopan yhteisön ja Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa tehtyihin sopimuksiin on käyty kevästä 2015 alkaen. Päätökset siitä, että EU tekee kaikkien viiden maan kanssa muutospöytäkirjan, neuvosto on tehnyt seuraavasti: Liechtenstein ja Sveitsi 8.12.2015 (EU) 2015/2453 (EUVL L 339/2015, 24.12.2015 s. 1 ja 3) (EU) 2015/2400 (EUVL L 333/2015, 19.12.2015 s.10 ja 12), San Marino 21.4.2016 (EU) 2016/828 (EUVL L 140/2016 s. 1 ja EUVL L 346/2015 s. 3), Andorra 20.9.2016 (EU) 2016/1751 (EUVL L 268/2016, s. 38 ja 40) ja Monaco 11.10.2016 (EU) 2016/1830 (EUVL L 280/2016, 18.10.2016 s. 1 ja EUVL L 225/2016, 19.8.2016 s. 3). Pöytäkirjat on tehty Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2016 (Andorra), Strasbourgissa 28 päivänä lokakuuta 2015 (Liechtenstein), Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2016 (Monaco), Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2015 (San Marino) ja Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2015 (Sveitsi).

6 Voimaantulo

Lakien ehdotetaan tulevan voimaan syksyllä 2017.

Pöytäkirjat ovat tulleet voimaan tai väliaikaisesti sovellettaviksi seuraavasti: Andorra on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017, Liechtenstein on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016, Monaco on tullut väliaikaisesti sovellettavaksi 1 päivänä tammikuuta 2017 ja voimaan 1 päivänä helmikuuta 2017, San Marino on tullut väliaikaisesti sovellettavaksi 1 päivänä tammikuuta 2016 ja voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2016 ja Sveitsi on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Pöytäkirjat sisältävät erilliset määräykset pyynnöstä tapahtuvan ja auto-

maattisen finanssilitietoja koskevan tietojenvaihdon soveltamisen aloitusajankohdista ja vuosista, joihin jälkimmäistä sovelletaan.

7 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Esityksen mukaan Verohallinto voisi antaa tarkempia määräyksiä eräistä kysymyksistä, joissa pöytäkirjat tarjoavat vaihtoehtoja, ja yleisemmin siitä, miten pöytäkirjoissa määrättyä huolellisuusmenettelyä sovelletaan, mitä tietoja raportoidaan ja milloin ja millä tavalla, ja miten raportointivelvollisuutta rajoitetaan. Samalla Verohallinto ja raportoivat finanssilaitokset veloitetaan erityisesti noudattamaan eräitä määräyksiä, joiden osalta pöytäkirjat edellyttävät tällaista erityistä velvoittamista.

Hallituksen käsityksen mukaan lakiehdotukset voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään verotusmenettelystä annettuun lakiin (1558/1995) uusi 17 d § seuraavasti:

17 d §

Euroopan unionin Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa tekemät finanssitilitietojen vaihtoa koskevat sopimukset

Raportoiva suomalainen finanssilaitos, johon sovelletaan jotakin sopimusta, jonka Euroopan unioni on tehnyt Andorran kanssa Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2016, Liechtensteinin kanssa Strasbourgissa 28 päivänä lokakuuta 2016, Monacon kanssa Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2016, San Marinon kanssa Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2015 ja Sveitsin kanssa Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2015 finanssitilitietojen vaihdosta kansainvälisten verosääntöjen noudattamisen parantamiseksi, katsotaan tätä lakia sovellettaessa tiedonantovelvolliseksi.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä, joiden mukaan raportoiva suomalainen finanssilaitos voi 1 momentissa mainittujen sopimusten liitteiden I II jakson D kohdan ja E kohdan mukaisesti käyttää palveluntarjoajia ja soveltaa tiettyjä tilejä koskevia huolellisuusmenettelyjä myös muihin tileihin. Verohallinto voi myös antaa tarkempia määräyksiä mainittujen sopimusten liitteiden I VII jakson B kohdan, VIII jakson C kohdan 9 alakohdan ja VIII jakson E kohdan 4 alakohdan ja 6 alakohdan mukaisesti finanssitilien käsittelystä, ilmaisun aiempi tili soveltamisesta, yksikön lähiyksikön määritelmästä ja tilinhaltijaluokitusten käytöstä asiakirjanäyttönä. Verohallinto voi lisäksi antaa tarkempia määräyksiä huolellisuusmenettelyn soveltamisesta, annettavista tiedoista ja niiden antamisen tavasta ja ajankohdasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

Tämän laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

2.

Laki

hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annettuun lakiin (185/2013) uusi 5 d § seuraavasti:

5 d §

Finanssitilitietojen raportointi sovellettaessa Euroopan unionin Andorran, Liechtensteinin, Monacon, San Marinon ja Sveitsin kanssa finanssitilitietojen vaihdosta tekemiä sopimuksia

Mitä 5 a—5 c §:ssä säädetään, on noudatettava myös sovellettaessa niitä sopimuksia, jotka Euroopan unioni on tehnyt Andorran kanssa Brysselissä 12 päivänä helmikuuta 2016, Liechtensteinin kanssa Strasbourgissa 28 päivänä lokakuuta 2016, Monacon kanssa Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2016, San Marinon kanssa Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2015 ja Sveitsin kanssa Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2015 finanssitilitietojen vaihdosta kansainvälisten verosääntöjen noudattamisen parantamiseksi.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2017

Pääministeri

Juha Sipilä

Valtiovarainministeri Petteri Orpo